

DIMITROVAC

DIMITROVISTA - DIMITROVAK

Broj. 8

LIST BATALJONA "DIMITROV"

28 septembar 1937

AL ACERCARSE A ZARAGOZA NA DOMAKU SARAGOSE

Los montes aragoneses han atraído la atención de todos los demócratas sinceros, de todos los proletarios. Allí el joven Ejército republicano, educado por las experiencias de Brunete, ha empezado otra más amplia ofensiva. Las capacidades del Ejército Popular para hacer la ofensiva aumentan cada día. De algunas decenas de kilómetros de línea de ofensiva en Brunete se ha pasado a centenares de kilómetros en Aragón, y en el próximo porvenir esperamos que los soldados de la República romperán igualmente con sus bayonetas la línea de millares de kilómetros.

La acción ante Zaragoza todavía no ha terminado. La primera etapa nos ha dado magníficos resultados, por lo que toda la España republicana y sus amigos sinceros pueden estar contentos. Cerca de un millar de kilómetros cuadrados de terreno liberado, más de veinte aviones derribados, más de tres mil prisioneros y una gran cantidad de material bélico recogido. Junto a esto, los fascistas han perdido más de seis mil de sus mejores soldados, sobre cuyos cadáveres han pasado las tropas republicanas.

La significación de esta ofensiva es doble. En primer lugar, se debía ayudar a nuestros hermanos del Norte. Las divisiones del fascismo italiano, después de su derrota de Guadalajara, buscaban la rehabilitación. Han elegido el punto más débil. ¡El Norte! Ovacionamos a los mineros asturianos y a los milicianos vascos que resistían los ataques de cuatro divisiones italianas, que constaban

de 60.000 hombres, a los cuales acompañaban 20.000 marroquíes, legionarios y falangistas. También venían los conocidos "guardias civiles", que esperaban en el terreno devastado el momento de racias sangrientas.

A causa de la imposibilidad de la ayuda directa, se debía elegir otro camino, un camino eficaz, y éste es la ofensiva en Aragón.

Los Batallones "Dimitrov", "Diura Diakovich" y la Batería "Petko Miletich" han tenido la parte más activa en el golpe.

Sobre los montes aragoneses, por Quinto, Belchite, el Batallón Dimitrov ha escrito algunas gloriosas páginas más en la historia de su lucha. De Jarama a Brunete y Belchite, el Batallón ha demostrado que con sumo derecho puede llevar el nombre del camarada Dimitrov.

En la historia de Zaragoza es interesante el caso que, en su defensa de la invasión de Napoleón (hace ciento treinta años), han participado los polacos. Entre ellos se encontraba Palafox, cuyo nombre lleva hoy uno de los Batallones polacos, el cual ha llegado en la última ofensiva hasta cuatro kilómetros cerca de Zaragoza. Belchite es conocido por haber detenido por tres veces los ataques en el pasado; pero ante el empuje del Ejército republicano, no ha podido resistir.

La epopeya aragonesa todavía no está terminada. Los días venideros esperamos nos demostrarán que el Ejército republicano puede demostrar más especialidades que ahora no han salido a la superficie.

Aragonska brda su poslednjih dana privukla pažnju svih iskrenih demokrata, svih proletara. Tamo je mlada Republika armija poučena iskustvima kod Bruneta, preduzela drugu mnogo obimniju ofanzivu. Sposobnosti Narodne armije za pravljenje ofanzive svakim danom se uvećavaju. Od nekoliko desetina kilometara linije ofanzive kod Bruneta, preslo se na stotine kilometara na Aragonu a u skoroj budućnosti nadamo se vojnici Republike će na svojim bajonetima probiti liniju od hiljade kilometara.

Akcija pred Saragosom još nije završena. Njena prva etapa dala nam je rezultate sa kojima citava Republika Spanija i svi njeni iskreni prijatelji mogu biti zadovoljni. Blizu hiljadu kvadratnih kilometara oslobođenog terena, preko dvadeset oborenih aviona, preko tri hiljade zarobljenika i ogromna količina zaplijenjenog ratnog materijala. Pored toga fašisti su izgubili preko šest hiljada najboljih odreda preko kojih leseva su pregazile republikanske trupe.

Znacaj ove ofanzive je dvostruk. Na prvom mjestu moralo se pomoći braci na sjeveru. Divizije Italijanskog fosizma poslije sloma na Gvadalahari trazile su rehabilitaciju. Izabrali su najslabiju tacku, sjever. Goloruki Asturiski rudari i Baskijski milicioneri odoljevali su navalama cetiri

Italijanske divizije koje su brojale preko 60.000 ljudi, koje su pratili 20.000 trupa marokanskih, legionera i falangista. Na kraju su isle poznate "guardias civiles", koje su na porobljenom terenu ocekivale svoj cas, cas krvavih racija. Zbog nemogucnosti direktne pomoci morao se izabrati drugi put, put koji je ipak efikasan a to je ofanziva na Aragonu.

Bataljoni "Dimitrov", "Djure Djakovica" i baterija "Petko Miletic" uzeli su najaktivnijeg ucesca u nastupu. Preko Aragonskih brda, kroz Quinto i Belchita, bataljon je pokazao je zapisao jos nekoliko svijetlih stranica u istoriji svoje borbe. Od Harame, preko Bruneta do Belchita, bataljon je pokazao da sa pravom moze nositi ime druga "Dimitrova".

U istoriji Saragose interesantan je slucaj da su u njenoj odbrani od Napoleonovih ceta prije 130 godina ucestvovali poljaci, medju njima je bio i Palafox, cije ime danas nosi jedan od poljskih bataljona koji je u poslednjoj ofanzivi dopro do cetvrtog kilometra pred Saragosom. Belchite je poznato time sto je u proslosti tri puta izdrzalo navalu, ali pod pritiskom Republikanskih ceta moralo je popustiti.

Aragonska epopeja jos se nije završila. Dani koji dolaze, nadamo se, pokazace nam da Republika armija moze pokazati jos osobina, koje do sada nijesu izbijale na površinu.

Cómo se avanza bajo el fuego enemigo

PROCEDIMIENTOS PARA AVANZAR

I

¿Cómo debe avanzar el miliciano hacia su objetivo?

1.º Escogiendo, en la medida que le sea posible, el itinerario más abrigado o disimulado.

2.º Yendo de abrigo en abrigo hacia su objetivo o su punto de dirección. Es decir, que

la manera de avanzar bajo el fuego se parece a la manera de circular bajo un chaparrón: se marcha, sucesivamente, de refugio en refugio.

II

Cómo marcha el soldado de un abrigo a otro.

De tres maneras, según los casos: De un salto, arrastrándose o andando.

De un salto

arrastrándose

andando

III

Cómo hay que reflexionar antes de desplazarse.

Antes de abandonar un refugio para aventurarse en un terreno amenazado por las balas, el soldado debe plantearse las siguientes cuestiones:

¿A dónde voy a ir?—Escoger de una manera bien clara un nuevo refugio y examinarlo, para saber si no se estará allí expuesto al fuego enemigo.

No lanzarse hacia adelante al tun-tún.

¿Por dónde debo ir?—Escoger el itinerario. Ver si es posible utilizar un camino que no esté enfilado.

¿Cómo debo ir?—¿De un salto? ¿Arrastrándome? ¿Andando?

¿Cuándo debo ir?—Aprovechar el momento más favorable para la salida (descuido del enemigo, suspensión del fuego, etc.).

Si no ha reflexionado antes, el miliciano no tendrá el tiempo ni la calma necesarios para reflexionar cuando las balas le silben en los oídos. El menor movimiento falso puede serle fatal.

EL SALTO INDIVIDUAL

¿En qué forma se ha de dar el salto?

Se salta para franquear un espacio descubierto, ya sea al paso gimnástico, si el peligro no es inminente; ya sea a la carrera, si el peligro es verdaderamente amenazador.

La longitud del salto rápido

no puede pasar de unos cincuenta metros.

¿De qué manera se debe ejecutar el salto rápido?

Para pasar sin riesgo es preciso hacerlo antes de que el enemigo haya tenido tiempo de disparar con precisión.

Para esto, hay que hacer antes de la salida todos los preparativos necesarios para disminuir la duración del salto, observando bien el abrigo a donde se intenta llegar y el recorrido que se tiene que efectuar.

Se prepara la salida para que sea rápida, y se dispone todo el equipo de manera que no estorbe, recogiendo las municiones y demás objetos. Se cierran las cartucheras y se descarga el fusil.

Hecho esto, se ejecuta el salto con la mayor rapidez posible. Para ello se levanta uno rápidamente y se encoge sobre sí mismo para saltar como un resorte. Se procura evitar el dejarse ver encogiéndose y no levantando el fusil para apoyarse en él.

Se debe correr a toda velocidad, y tirarse sin dudarlo ni un instante en el abrigo de llegada, desapareciendo en él y procurando hacerse olvidar momentáneamente, si no hay necesidad de disparar en seguida.

¿Cómo escoger el momento favorable para la partida?

Lo primero que hay que hacer es pensar en cuánto tiempo

se podrá franquear el recorrido (tres metros por segundo). Pensar en el tiempo que tardará el enemigo en hacer fuego con precisión. Por ejemplo: tengo que recorrer de veinte a veinticinco metros. Emplearé de seis a ocho segundos en ello. El enemigo no me vigila de un modo especial, pero observa el terreno. Le hará falta un segundo para verme, cinco para echarse el fusil a la cara para apuntar y tirar. Por tanto, tengo el tiempo un poco escaso. Voy a esperar un momento más favorable. Después, hay que obrar en consecuencia, según los casos:

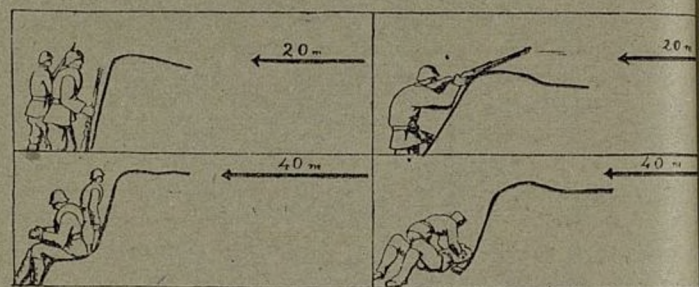
Se puede intentar pasar por sorpresa, si el recorrido puede realizarse antes de que el enemigo pueda romper un fuego eficaz. Para ello hay que darse cuenta de cuál es el grado de vigilancia del enemigo; es

decir, si está al acecho del abrigo, si vigila el conjunto del terreno o si está quieto.

Se puede aprovechar los momentos que impidan al enemigo tirar inmediatamente, apuntar, tales como la explosión de un obús o de una granada en la línea enemiga, bien ráfagas de ametralladoras, nubes de humo o tiro cruzado hacia otros.

Se puede disparar para ahuyentar o acallar el fuego enemigo. Este desconcierto reconoce en que el fuego disminuyendo, en que desaparecen las cabezas de los tiradores y en que el tiro se hace alto (es decir: que las balas no tocan el suelo).

Graduación del tamaño de los saltos que pueden ser efectuados sin peligro serio en algunos casos.

Salto por sorpresa

Salto después de la actuación por sorpresa

Una carta desde la cárcel búlgara

18 de julio de 1937.

Querida hermana mía:

Te envío un ardiente saludo desde la cárcel. Me congratulo al dirigirte una efusiva felicitación por tu digno comportamiento en la magna lucha en pro de la Causa de un pueblo grande.

Me alegro muchísimo de que te hayas marchado de aquí. Esta es la respuesta que doy a tu pregunta sobre si apruebo tu viaje.

Me complaceré infinito si en el porvenir sigues tan buena.

Apostal y yo hemos experimentado un placer inmenso al enterarnos de que ya te encuentras ahí.

Apostal no está conmigo, se marchó al pueblo hace ya días; es probable que te escriba.

Te ruego que, sin demora, saludes a Bobcho. Me siento orgulloso de vosotros dos. Recuerdos de parte de Bogoeff.

Me siento valiente, sobre todo desde la conmutación de pena de muerte por la de quince a trece años de reclusión. A pesar del empuje de nuestro heroico pueblo, se conseguirá la liberación. Espero que ni tú yo seamos capaces de despreciar la heroica lucha del Pueblo.

"No existe poder suficientemente fuerte para conseguir la separación entre el tronco y la cabeza." Estas palabras de Bertioff nos servirán de estímulo y divisa en la lucha.

Referente a Sabi, me enteré. Me inclino ante su recuerdo, efectivamente es cierta la noticia.

Efusivos saludos a todos los compatriotas y a todos los luchadores decididos a sacrificarse por la Causa de la Libertad.

Te abraza fraternalmente así como a Bobcho,

MIRCHO

AL PARTIDO COMUNISTA ESPAÑOL

DOPIS S. SMRCKY DO ALBASETE

AL CAMARADA JOSE DIAZ

Los delegados de los comunistas eslovenos, que celebran el Primer Congreso de fundación del Partido Comunista de Eslovenia, creado dentro del Partido Comunista de Yugoslavia, abriendo así con orgullo y alegría una nueva era en el desarrollo del movimiento obrero y de la lucha de la nación eslovena, dirigen su primer pensamiento y un saludo fraternal a vosotros, que sois la Brigada heroica del proletariado mundial. Saludamos a todas las nobles provincias de la tierra española, hoy ensangrentada por la santa lucha contra el bárbaro fascismo internacional, contra Hitler y Mussolini, contra sus generales pagados, traidores al Pueblo Español. Dirigimos un saludo fraternal al Pueblo que defiende la Paz, la Democracia, la Libertad nacional, el Derecho a una vida mejor en lo futuro.

El Pueblo Esloveno, que sufre desde hace más de mil años bajo el yugo extranjero, y que hoy está oprimido por la burguesía granseña y el fascismo italiano y austriaco, sabe apreciar los inmensos sacrificios que soportan los nobles luchadores de los derechos humanos al frente de la Libertad de la Península Ibérica.

Todo suceso en este frente representa al mismo tiempo un nuevo paso adelante en la liberación del Pueblo Esloveno y de todos los demás pueblos oprimidos.

Conscientes de la importancia de esta heroica lucha del Pueblo Español contra los bandidos fascistas, encabezados por Hitler y Mussolini, apoyado por toda la humanidad progresiva y por el Pueblo Esloveno, del que muchos hijos se encuentran en vuestras trincheras para defender, codo con codo con los luchadores españoles, catalanes, vascos y de las demás regiones la libertad de los pueblos españoles, para defender la Paz y la Libertad nacional y luchar por un futuro más feliz de la Humanidad. El pueblo Esloveno nunca olvidará los

héroes caídos, como Krizay, Lipovsek, Rancinger y muchos otros, que levantaron muy alta, en el frente español de lucha por la Libertad, la bandera de la lucha antifascista.

En este instante los comunistas eslovenos prometen, una vez más, que cumplirán en medida todavía más alta su deber internacional, delante de su propio pueblo, y que harán el máximo esfuerzo para que el Pueblo Esloveno apoye la noble lucha de los Pueblos Españoles.

El fascismo no pasará, porque el frente antifascista y la solidaridad internacional se extiende de Madrid a Bilbao, a través de todos los continentes. Quien vencerá es el Pueblo Español, porque a su lado se encuentra el futuro: el Progreso, la Libertad, la Cultura. ¡Pasaremos!

¡Vivan los pueblos heroicos de España!

¡Vivan el organizador de las victorias del glorioso Partido Comunista de España y sus dirigentes experimentados, José Díaz y "Pasionaria"!

¡Viva la Solidaridad Antifascista Internacional!

¡Vivan los representantes heroicos del Pueblo Esloveno en el frente de España!

El Primer Congreso Fundador del Partido Comunista Esloveno.—El Comité Central del Partido Comunista Esloveno.

Jsem zase, jak by to mohlo byti take jinak, zranen; dostal jsem pri dobivani Quinty 2 kulky do stehna prave nohy, z nihz jedna vezi, jsem vsak presvedcen, ze i v tomto nestesti jsem mel zase stesti a konecne co jsou 2 male kulky na tak velkou nohu. Vidis, me takova vec nerozhazi beru to Kanadsky, snad proto ze mam v zilach 2 konservy kanadske krve, kdyby se to bylo stalo nekde v, nebo za Zaragossou, cert to vem tak me ale nemrzi ani to zraneni jako ze jsem to slizl temer hned na zacatku. Castecnou utechou me pri tom zustava, ze jsem to dostal v nevyhnutelne situaci.

Nasi hosi, zvlaste ti novi se drzeli skvele. Vis kamarade, to je zcela prima material, ti se nedaji, nicim zvyklati, vi proc sem prisli a co se od nich cekava. Asi 2 km. od nasich posic jsem sel se svym pobocnikem vpred, a tu vybehl najednou z uziabiny kde jsou nepratelske posice kun. Predstav si zcela liba, vysoka dustojnicka hajtra, odznak falangy na dece a rovnou ke me. No konecne potrebujem rikam si. Vzal jsem kus travy a volam "no pojd stara". Prisla vzdy temer az ke me, trhla hlavou a poskocila rozdovadene jako nejake kuzle, a kdyz mela dost, prisla a dala se chitit. Hosi co byla za mnou se, pres-to ze to byla dosti vazna situace, smali

jako nekde v cirkusu. Kdyz jsem ji nehal odvesti do stabu, jako by byla na nejake prehlidce. V tu chvilu jsem byl skalopecne presvedcen, ze name li takove stesti na zacatku, ze dobudeme Quintu i kdyby byla ze zeleza. Je to hezka, liba kobyla, kdybych byl doma, nedal bych ji za nic na svete, tak jsem ji poslal jako prvnioho zajatce Copicovi, který bude jiste na ni jezdit. A ta kobyla me dala vlastne duveru ktera se prenesla i na druge, a tak ze nez se pani fasirkove nadeli jsme se rozvinuli a obsadili jen s jednym lehce ranenim jednu vrsinku, vyznamnou posici k pozorovani-prehledu jsme cely teren, mohli paralyzovati koncentrovanou nasi strelbu, ucinnost v leve pevnustce a umozniti tak postup prave asi 2 km. za nami nastupujicim opozdilcum. Nasi chlapci zase mezi prvni a take i spanelska kompanie sla dobre vpred ostrelavana prudce fasist. antitanky. Abych vedel kde se tyto nalezaji, musil jsem vypliziti sam jeste asi 80 m. pred nase stanoviste, a kdyz jsem se vracel me to chytlo. Lezl jsem jako had, ale prali do me. jako by tam byla kompanie. Zustal jsem lezet, napsal hlaseni delostrelectvu, pak jsem se doplizil zpet, vsechno zaridil a odlehl dal.

R. SMRCKA

Mira Holzbachova ve Spanelsku

Na pozvani ceskych dobrovolniku, prijela do Spanelska Mira Holzbachova, znama ceskoslovenska tanecnice. Mira prijela z Parize, kde ma jako prvni ceskoslovenska tanecnice zastupovati oficielno ceskoslovenski tanecni umeni pri prilezitosti svetove vystavy.

Mira Holzbachova odpovedila na vyzvu svych kamaradu:

"Vama drazi kamaradi, kteri svymi hrdinymi ciny stojite v cele svetove avantgardy! Vam odpovidam temito slovy, ktere je mozno nalezti a prenesti na

papir, v duchu citim to co rici nelze."

Prichod Miry Holzbachove do Spanelska ma vyznam nejen pro kulturni styky Ceskoslovenska a Spanelska, ale Mira jest prvni umelkyni, ktera pri-nasi do Spanelska novy zpusob tanecniho umeni.

Vitame kamaradku Miru, ktera dava vsechny sve sily pro nase vitezstvi. Doufame ze Mira Holzbachova je jedna z prvni z ceskoslovenski kulturni avantgardy a ze jejího prikladu budou nasledovati i jini kteri s nami citi a bojuji.

Soudruzi Mika i. Slipuki v nemocnici.

NAS BATALION

Snadne jest napsat "nas batalion", ale neni snadno vyjadriti vsechny pocity, ktere te naplňuji kdy preneses tato dva kratka slova. Nas batalion... vstavaji ti v pameti dne Jaramskeho boje, zakopy u silnice na San Martin de la Vega, slunečni zar, krev a pot Siery, dny prozite a probojovane spolu s kamarady Dimitrovci.

Nas batalion - kamaradstvi, obetave kamaradstvi, spojijici nekolik set bojovniku. To kamaradstvi vyrostlo v boji, ono spojilo nekolik stovek antifasistu v jeden celek, ktery si ziskal prave nosit jmeno Dimitrova.

Nase kamaradstvi vyrostlo v boji. Prislo hned y prvem utoku na brezich Jaramy, kde kazdy bojovnik hned mel presvedceni, ze nemusi se ohlizeti na jine. Kazdi mel jistotu ze jeho druh bude na svem miste. Nase kamaradstvi rodilo se tehda kdy kazdy zraneny mel jistotu, ze zadne nebezpeci neodstrasi od toho, aby se snazili jej zachranit.

Nase kamaradstvi nedelalo rozdily mezi vojiny a veliteli. Batalion zustal verny tradici prevniho velitele, hrdine padleho Grebenarova. On by l s nami, kdy mezi olivami bylo vice olova jak vzduchu a kdy jeho bojovny krik "salud kamarad" znel hlasiteji nez palba fasistickych kulometu. Nase kamaradstvi bylo zpevnovano soudruhy, kteri, jako padly za svobodu Boris Cinis, konaje svoji praci, pomahali k polosmrtni unavenym kulometcikum nest kulomety.

Malo najdes mezi starymi Domitrovaky takovi, co nebyli jednou, ci vicekrate zraneni.

Ale jeste mifi tech, co by, nedekovali za zachranu sveho zivotu tomu ci onomu kamaradu. Ale ti neciti vdecnost k urcitemu kamaradu, ne, celemu batalionu, jeho radach bojuji proti fasismu. Citi dluh vdecnosti ku svemu batalionu a vraceji se zpět s nemocnic, casto s nezahojenymi renami, jak kamaradi Pecka, Jardas a tolik jinych.

Batalion Dimitrova, ktery tolik krve nechal na Jaramy, z ktereho cele dve rotly byly vzaty na doplneni jinych brigad, uz za mesic po Jaramskem boji, mel mimo to vsechno, vetsi procento starych bojovniku, nez kterykoli batalion nasi armady. A ti stari udrzovali tradici batalionu, pod jejiz vlivem zmizeli rozdily mezi starymi a novymi. Na Siere jsme ukazali, ze jsme zas jeden mohutny, fasistum strasny celek.

O poslednich bojich naseho batalionu jen slysime. K hrdosti za neho, misi se zal, ze techto boju se nemuzeme zucastnit s vami spolu, my zraneni na Siere. Ten zal nepotrva dlouho. Jeste trochu casu a zas staneme na misto tech, kteri museli odejit z rad v poslednich bojich. Staneme s jistotou, ze kdyz nam se zase neco stane, nase misto take ne zustane prazdne. Bojovnici se stridaji batalion trva a bojuje.

Vam novi soudruzii predevsim chtel jsem psat o nasem batalionu. Ale uz nejste "novi"; jste uz ostrileni v bojich a uz jste zapadli do rad batalionu, do rad, v nichz padlo a zije tolik, hrdinu protifasistického boje. Na spolecnou praci, na spolecny boj uz se tesime, ja a ostali kamaradi.

KAGAN

Grupa drugova iz baterije «Miletic» i bat. «Djakovic».

Sekcija artiljerije «Miletic»

Moderno naoruzanje novoformirane Spanske Narodne Armije zahtevalo je kao neophodnu antitankovsku vrstu oruzja, koja bi u borbi protiv italijanskih "cokolada" omogucivala nastup nasoj pesadiji i razbijala svaki napad neprijatelja.

Bataljoni "Dimitrov" y "Djakovic" i vrline nasih drugova u njima bile su potpuna garancija Vrhovnoj komandi Narodne armije da formiranje jedne antitankovske baterije povere nama.

Novi mladi komandiri, Laza, Mirko, Branko i Chispa, tek izašli iz skole sa vec prodjenim ratnim iskustvom na Harami, sa puno poleta pristupaju poslu. Dolaze drugovi iz Madrigrasara i zivit uzurban, ali sistematskim radom sprovedjen, zivot nove mlade antitankovske baterije pocinje.

Odusevljeni slobodom, drugovi zahtevaju izraz te slobode. Zahtevaju simbol svoje prethodne borbe, svetao primer revolucionera, zahtevaju da se baterija nazove imenom neustrasivog borca potlacene klase Jugoslavije, sina Crnogorskih krseva druga Petka Miletica.

Zelimo dokazati, govorili su drugovi, da je nasa borba u Spaniji danas, nastavak borbe druga Petka i svih politickih zatvorenika, kojima je reakcija zatvorila privremeno usta teskim tamnickim kljucem. Zelimo dokazati svim slugama te reakcije da su usta zapusena njima, ali da se njihov glas, u ovom slucaju jek topova cuje i dalje sirom cele Spanije, preko mnogo zemalja da nasih domovina. Samo taj glas je sada mnogo jaci, mnogo strasniji, mnogo smrtonosniji po njih.

„Cutis prisiljen ti, druze Mileticu, ali govorimo mesto tebe, i u ime tvoje mi borci Slobodne Narodne Armije Spanije“, glasio je nas proglas.

Sestog jula nasa baterija polazi u boj kao sastavni deo poljske brigade "Dombrovski". Vec 12 jula baterija stupa sa prvim bataljonom hrabrih poljskih drugova u prvu pesadisku liniju kod Villanueva del Pardillo, gde pokazuje odlicne rezultate.

14, 15, 17 i tako dalje ide

iz boja u boj, iz ofanzive u obranu i dejstvuje po najiskrsnijim priznanjima vodećih drugova odlicno

Tankovi ili mitraljezi, peadija ili konjica razbijeni su sa sve strane od udara njenih granata.

Villanueva del Pardillo, lafranca del Castillo, Villanueva de la Cañada i Brunete su frontovi na kojima onadejavuju.

Drzanje baterije, dobar mandni sastav navodi drugog komandanta da nasoj jedinici dodaju jos oruzja i prosire u artiljerisku grupu.

Pred Saragosom nas cekaju velike zadace. Pozutela Aragonska brda prepuna su utvorenjima, koja se moraju razbiti. Sekcija dobija zadacu ocistiti put nasoj hrabroj pesadiji bataljona Dombrovski, Palafox i Djakovic ka Saragosu, koja mora biti nasa.

„Drugovi fortice moraju biti razbijene, u toliko presto su kljucevi Saragoskih kazamat u kojima came hiljade i hiljade boraca slobode, koji cekaju na nas, govorili su politicki komesari sekcije u oci polaska u boj“. — „Poverenu zadacu moramo izvršiti“ govorili su drugovi vojni komandiri.

Kako je pak sekcija izvršila zadacu, govore reci komandira nase divizije, izrecenom na opstem skupu komandira:

„Anti-tankovska sekcija izvršila u potpunosti svoj zadatak. Streljala je tako precizno da su se fasiste vise bojali njihovih topova, nego mitraljeza. Slobodno se mogu reci da ova baterija ne samo sto je zamenila mitraljeze vec i tesku artiljeriju.“ Ili reci komesara nase divizije na sastanku svih komesara: „sto je Anti-tankovska baterija odigrala tako vidno svoju ulogu i izvršila u potpunosti svoj zadatak ima se zahvaliti i samim zahvaliti jakom politickom radu i svesti ljudi.“

Te pohvale nece umanjiti aktivnost naseg odlicnog komandnog i politickog sastava nece umanjiti aktivnost, borbenost i hrabrost naseg odlicnog vojnog sastava, vec naprotiv pojacati, ucvrstiti u ubeđenju da moramo i dalje biti takvi u interesu stavari radnog naroda u interesu pobeđe.

KRSMANOVIC

JAPANSKA INVAZIJA NA DALEKOM ISTOKU

Na Dalekom istoku već se godinama proliva krv Kineskog naroda. Japanski imperijalizam poslije zauzeća Mandžurije 1931 godine sve otvorenije je pripremao pokolj i porobljavanje Kineskog naroda. Za citavi period od 1931 godine pa do danas krv nije prestajala da teče. Na dnevnom redu su bile neprestane provokacije. Potkupljivanje kineskih generala, stvaranje vjestackog razdora među narodne mase, proglašenje aneksija ili "samostalnosti" pojedinih pokrajina, izazivanje incidenata na Mandžursko-Sovjetskoj i Mandžursko-Mongolskoj granici, sve sa ciljem da se pokorenjem Kine dobije ogromna baza sa velikim rezervama za vođenje rata protiv Sovjetske Rusije, direktno za otepljenje Sovjetskog krajnjeg istoka i Sibira. Poznate su provokacije koje Japan već godinama vrši protiv Sovjetskog Saveza. Prelazi citavih odreda preko granice, slanje spijuna, zaustavljanje trgovačkih brodova, sukob oko ribarenja, preletanje i snimanje terena pomoću aviona i t. d. Sa druge strane poznata je hladnokrvnost sa kojom je Rusija primala sve te provokacije jedino u želji da se izbegne sukob.

Sve veće unutrašnje teskoče u samom Japanu, porast svijesti širokih narodnih slojeva sa jedne strane i glad i bijeda sa druge strane tjeraju japanske vlastodršce da prolivanjem krvi i osvajanjem novih sirovinna spasavaju vlast.

U posljednjim napadima na Kineski narod japanski imperijalizam posao je stopama italijanskog i njemackog fasizma. Bombardovanje građanskog stanovništva, vođenje rata bez objave rata, "kaznene ekspedicije", "izvoz kulture" i t. d. Bombardovanje u Amoju i Kantonu imalo je preko 20.000 mrtvih. U Sangau i između Sangaja i Nankinga samo u dva avionska naleta poginulo je preko 3000 ljudi. Ne samo u avijaciji već i u modernom piratstvu na moru Japan ne zaostaje za njemackim i italijanskim fasistima. Petog septembra proglašena je blokada citave kineske obale, istoga dana je potopljen jedan kineski trgovački brod.

Demokratske zemlje i u ovom slučaju drže se manje više po strani. Engleska i Sjedinjene države pokušavaju da suzbiju navalu japanaca, ali samo u onoj mjeri u koliko su ugroženi njihovi kolonijalni interesi. U Sangaju, gdje su se posljednji mjesec dana razvile zezofke borbe, bilo je nekoliko engleskih, američkih i francuskih vojnika ranjeno. Povedeni su pregovori sa japanskim vlastima da se izbegnu slični incidenti. Rezultat je bio taj da su japanci povukli svoju ratnu flotu 1500 metara ka istoku, ali su i Kinezi morali povući svoje trupe 1500 metara južno od francuske koncesije.

Ukupna veličina kineske armije koja je danas u akciji iznosi od 1.700.000 do 1.800.000 ljudi. Broj trupa u Santung regionu iznosi 53.000 vojnika, Hopej-caharska armija ima 60-65.000 vojnika. U regionu San-

si operise oko 85.000. U sjeveroistočnim predelima Kine nalazi se armija od 150.000 vojnika, dok u Setcuanskom okrugu ima oko 130.000.

Sjeverne kineske granice čuva 29 armija Sunce-Jana, koja je sastavljena od 4 pesadiske divizije. Ove trupe su bile određene da dočekaju prve napade japanske armije u dolini Lukuciao. Koncem jula u međuvremenu dok su japanci slali protestne note i ultimatum broje svojih trupa su utrostrucili. I ako je kineska armija i sada bila mnogo veća, krivicom komande 29 armije koja nije pripremila nikakav ratni plan protiv neprijatelja, Japanci su mogli već koncem jula da dobiju strategijski vrlo važne pozicije sjeverne Kine između Tjencina i Pejpinga. Sa druge strane položaj japanskih trupa koje su u sektoru Dolonaru dosle do samoga Kalgana

vrlo je težak, jer su kineske trupe preko centralnog i sjevernog Cahara u pravcu ka Dolonaru dosle japancima iza leđa.

Do sada japanci u Sjevernoj Kini imaju 100.000 vojnika, dok broj kineskih trupa južno od linije Tjencin — Pejping iznosi 200 do 250 hiljada ljudi. Sa borbama na sjeveru Kine razvile su se istovremeno borbe u Sangaju. Ovde je borbu započeo 13 avgusta jedan japanski korpus od 6-7.000 ljudi. Između 13 i 14 avgusta ove trupe su prodrle niz rijeku Sutcan, potpomognute od japanskih ratnih ladja. 16 avgusta Kinezi su zauzeli park Hongku gdje se nalazila japanska artiljerija. 22 avgusta razvila se vrlo zezofka borba u kvartu Wayside u kojoj je sa strane Kineza učestvovalo 30.000 ljudi, dok su japanci imali 15.000 vojnika i 100 avionskih aparata.

I ako se Japan sve više sprema da poveća ratne operacije, i ako je "parlament" izglasao nove ratne kredite koji će se upotrebiti na klanje kineskog naroda, otpor kod kineskih masa je sve veći. U pozadini osvojenih pokrajina raste veliko ogorčenje koje je dovelo do stvaranja moćnih partizanskih odreda. Nekoliko takvih odreda nedavno su u Sjevernoj Kini potpuno pregazili jednu Mandžursku diviziju.

Celokupni rezultat dosadnjih borbi pokazuje da kinesku armiju dosta dobre rezultate. Kineska avijacija je pokazala po kvalitetu veliku nadmoćnost nad japanskom. Broj japanskih oborenih aviona prelazi preko dvije stotine. Kod kineskih masa, kao rezultat sve cvrsceg jedinstva, raste ogorčenje protiv Japana kao i volja za odlučnim otporom protiv nadiranja japanskog imperijalizma. Kineska narodna pjesma "Nad Kantomom nebo se prolama, uboga djeca jecaju"... postala je himnom narodnih masa koje se bore za hljebe mir i slobodu. Pored toga na strani kineskih narodnih masa nalazi se citavo progresivno covječanstvo na celu sa moćnim Sovjetskim Savezom-zastit nikom svih naroda koji zele mir i slobodu.

V. V.

CENTRALNOM KOMITETU K P J

Balkanska baterija imena "Kolareva" slavci na bojistu 60 godisnjicu njegovog zivota i 40 godisnjicu njegovog velikog revolucionarnog rada, moli C. K. K. P. Jugoslavije da preda drugu Kolaru nase odusevljene borbene pozdrave sa slavnog tla spanjolske zemlje.

Pretstavnicu sviju naroda Balkana: Bugari, Slovenci, Grci, Hrvati, Albanci, Srbi, Rumuni i Makedonci ujedinjeni dubokom vezom proleterske

solidarnosti i internacionalnosti u jedinstveni kolektiv, obećamo Vam, da cemo casno nositi ime velikog vodje i borca, da cemo se jos vise ujediniti u borbi protiv novodobog barbarstva na cast naroda Balkana i nase junacke i neustrasive Kom. Partije Jugoslavije u velikoj borbi za slobodu, napredak i mir.

Dovrovoljci 3 Batreije Slavonske artiljerijske grupe imena.
"KOLAREVOG"

Grupa nasih boraca baterije "P. MILETIC"

BRIGADAS DE CHOQUE

Danasnje nenormalne prilike u Španiji naterale su radnike i seljake da svu svoju energiju i svo iskustvo stave u službi sto skorije pobjede nad neprijateljem radnoga naroda, fašizmom.

Citavom svijetu su danas već poznata junstva i poztvornost milicionera, dinamitera i jūrinskih vodova na frontu. Dugotrajnost rata i sve teze prilike u kojima se nalazi Španija u pogledu snabdevanja hranom i municijom zehvaljujuci "kontroli" i "neintervenciji" naterala je Španski narod da pokuša sam svojim silama riješiti to pitanje. Čekati na vlade demokratskih država dok uvide težinu situacije ili na vodje II. i Amsterdamske Internacionalne dok se nagode kad će pristupiti akcionom jedinstvu radničke klase i suviše je dugo. Španski proletarijat i na frontu i u pozadini ostvaruje to jedinstvo.

Poslije udarnih odreda na frontu pojavili su se udarni odredi i u fabrikama i na poljima. Brigadas de choque nije su neka parada Španskih proletara za reklamu pred inostranstvom ili propaganda ove ili one partije Republikanske Španije. Te brigade dovele su na svijet danasnje prilike i potrebe u kojima se nalazi Španija a prigovor da služe za pridobijanje masa pojedinoj partiji otpada kad se zna da se po politickom sastavu u brigadama nalaze sve partije koje se danas bore protiv fašizma. Bri-

gadas de Choque su Brigade Narodnog fronta.

Španska narodna armada sastavljena je većinom od seljaka, koji na 14 frontova brane zakonitu vladu Narodnog Fronta odnosno svoje njive, kuće i sami sebe. Odlazak velikog broja seljaka na front izazvao je pomankanje radne snage u poljima i na njivama, dok je potreba za pojačanjem produkcije porasla. Morala se naci i radna snaga i pojačati produkcija. Nije bila potrebna neka narocita propaganda. Sam narod je uvidio svu težinu situacije i pokazao je da je sam sposoban riješiti postavljeni problem. Sa druge strane vojnici narodne armade na odmoru ili kada su se nalazili u drugoj liniji i ako umorni od neprekidnih borbi, zalazili su po selima i pomagali ženama, starcima i djeci da na vrijeme dignu zetvu. Time su pokazali da armada zaista ima karakter narodne armade. Dobrovoljci Internacionalnih Brigada pokazali su i na tom poslu da su spremni da i poslednji djelić svoje snage stave u službu Španskim seljacima i radnicima. Daleko od fronta gdje se takodje moralo pomoći, u svim mjestima, fabrički radnici, zanatlije, trgovci, intelektualci formirali su Brigadas de Choque za rad u polju. Sva-ke nedelje rano, nekoliko kamiona puni mladih i snazih ljudi projuri ulicama skoro svih gradova Republikanske Španije. Uzdignuti srpovi, glave pokriveno velikim slamnim sesi-

rima, zasukani rukavi i revolucionarne pjesme, prizori koji pokazuju bratsku solidarnost gradskog proletarijata sa seljackim masama. U vremenu diktatura i radničkih borbi za veći komad hljeba Španski seljak znao je pomoći radnike, dajući hranu za radničke kuhinje i osiguravajući time pobjedu. Danas kada treba selo pomoći radnici su prvi i u okopima i na njivama. Brigadas de Choque su danas u Španiji veća koja spaja gradski proletarijat sa selom. Seljak umije da cijeni ljude koji mu besplatno daju radnu snagu, koji čak i hranu sa sobom donose, jer vidi da su oni spremni na najveće žrtve. Zajednički objed, predavanje ili zabava poslije svrsenog rada približi te ljude iz grada sa seljacima i na praksi se osvjedocava koliko je ogromna snaga ujedinjenog sela sa radničkim masama.

U Španskim fabrikama Brigadas de Choque postigle su Stahanovske rezultate. Ogroman je broj radnika koji svu svoju energiju uprezu da bi povećali produkciju jer su svijesni da povećanje produkcije znači jedan korak bliže ka pobjedi, i tako dok se na bojnim poljima stvaraju heroji borci, u pozadini niču heroji rada.

Drug MIJE u poznatom govoru u Valensiji, 7 marta, govorio o temi "Za jednu jaku ratnu industriju" rekao je porred ostaloga: "Zbog cega isto tako nebi imali i heroje pozadine? Ima heroja anti-tankista kao Cornejo, Carrasko i drugi. Bilo je i ima heroja politickin komesara kao Puente, Belmonte, Fornovi i toliko drugih, koji su stvarni heroji, ima na stotine herojskih avijaticara, ima hiljade i hiljade heroja u svim rodovima oružja. Verujemo da ima i heroja rada i te ljude treba izvaditi narocito iz Brigada de Choque i napraviti od njih simbol, ogleдалo, da bi se svi radnici mogli gledati u njega i uzimati ih za primjer. Naziv heroja rada treba da bude naziv toliko skurocen, toliko castan, isto kao i heroja na frontu."

Dinamiterima, razbijacima tankova pa preko udarnih brigada za rad na selu, Španski proletarijat cementira veliku neosvojivu tvrdjavu.

VELIMIR VLAHOVIC

M. Valentincic

10 jula u borbama na Madridskom frontu prestalo je da kuca mlado i veselo srce naseg nezaboravljenog drugar. Izgnan od Musolinijevog fašizma iz svog rodnog kraja Gorice, drug Maks je presao u Jugoslaviju da nastavi borbu protiv zajednickog neprijatelja radničke klase fašizma. Kao maloletnik osuđen je od vojne fašisticke diktature Zivkovicu 1932 godine na 4 godine robije, zbog rada u omladinskim organizacijama. Drakonska kazna ga nije zastrasila jer je on bio jedan od onih upornih revolucionera koga zverstva fašizma samo prekaljuju i celice.

Na robiji u Sr. Mitrovici nalazi se uvijek u prvim redovima, boreći se protiv nesnosljivog tamničkog rezima. Izdržao je nekoliko strajkova gladju medju kojima jedan od senajest dana. Direktno sa robije 1936 godine nas Maks odlazi za Španiju da kao prekaljeni borac pomogne Španskom narodu u borbi protiv fašistic-kih nemani. Poslije završenih škole kao komandir španskog voda u "Dimitrovom" bataljonu na Harami zadobiva simpatije Španskih drugova sa svojim hrabrim držanjem.

Druze Maks! Neka ti bude laka Španjolska zemlja koja je natopljena krvlju hiljadama takovih junaka kao sto si ti. Tvoj Slovenski narod ponosiće se sa takovima sinovima a mi borci Internacionalnih Brigada skupa sa Španjolskom braćom prihvatili smo već zastavu demokracije, mira i slobode koju si ti tako hrabro nosio i za koju si položio svoj mladji život.

MATIJA VIDA KOVIC
Tvoj drug sa robije i fronta.

Udar na brigadu za vrijeme rada

BRATSKA SOLIDARNOST

KOMUNISTICNI STRANKI
SPANIJE-SODRUGU JOSE DIAZU

PISMO IZ BUGARSKOG
KAZAMATA

V trenutku, ko delegati slovenskih komunistov na I., Ustanovnem kongresu Komunistične stranke Slovenije, osnovane u okviru KSJ s ponosom in radostjo odkrivamo novo stran v razvoju slovenskega delavskega gibanja in osvobodilne borbe zatiranega slovenskega naroda, velja nasa prva misel in nas prvi goreci bratski pozdrav Vam, junaska brigada svetovnega proletarijata, in v Vasi podobi plemenitim narodom Spanije, ki krvave v svetem boju proti barbarizmu, proti Hitlerju, Musoliniju in placcnim generalom, izrodnom spanskega naroda, branec mir, demokracijo, narodno svobodu in borec se za boljsi koscek kruha.

Slovenski narod, ki trpi vec kot tisoč letje pod tujcevo peto in ki ga danes tlaci velesrbska hegemonija, ter je razem tega ogrožen od nemskega in italijanskega fasizma, a njegovi deli so neposredno pod njunim okrutnim zatiranjem, zna ceniti ogromne zrtve, ki jih polagajo na oltar cloveskih pravic plemeniti bojevniki na fronti svobode na Iberskem polotoku. Sleherni uspeh na tej fronti je tudi nov korak dalje k osvobođenju slovenskega in vseh zatiranih narodov.

Zavedajoc se velike vaznosti junaske borbe spanskega ljudstva proti fasisticnim razbojnikom s Hitlerjem in Musolinijem na celeza vse napredno clovesstvo in tudi za zatirani slovenski narod, so mnogi svobodoljubni sinovi slovenskega naroda pohiteli v strelske jarke, da bi ramo ob rami s spanskimi, katalonskimi, baskiskimi in dru-

gimi bojevniki branili svobodu narodov Spanije, da bi branili mir in narodno svobodu ter se borili za srecnejso budocnost clovesstva. Slovenski narod ne bo nikoli pozabil imen Krizaja, Lipovska, Rancigerja in drugih, ki so junasko, do zadnjega diha visoko drzec prapor antifasisticne borbe padli na spanski fronti svobode.

Ob tej priliki se slovenski komunisti ponovno obvezujejo, se v vecji meri izpolniti svojo internacionalno dolznost in dolznost pred svojim lastnim narodom ter napeti vse sile, da bi slovenski proletarijat in slovenski narod v cim vecji meri podprla plemenito borbo narodov Spanije.

Fasizem ne bo prodril, kajti od Madrida in Bilbaua gre antifasisticna fronta internacionalne solidarnosti preko vseh kontinentov! Zmagalo bo spansko ljudstvo, kajti na njegovi strani je budocnost napredek svoboda, kultura! PASAREMOS!

Naj zive svobodoljubni junaski narodi Spanije!

Naj zivi organizator zmag, slavna Komunisticna stranka Spanije in njena preiskusena voditelja Jose Diaz in Passionaria!

Naj zivi internacionalna solidarnost antifasistov!

Naj zive junaski predstavniki slovenskega naroda na fronti svobode v Spaniji!

V aprilu 1937.

I. USTANOVNI KONGRES
K. S. SLOVENIJE
CENTRALNI ODBOR KOMUNISTICNE STRANKE
SLOVENIJE

18 jula 1937.

Moja draga sestro!

Saljem ti plameni pozdrav iz kazamata. Pozdravljam te od svega srca za tvoje dostojno drzanje u velikoj borbi slavnog Spanjolskog naroda.

Ja sam veoma zadovoljan sto si ti otputovala u Spaniju. Eto to je moj odgovor na tvoje pitanje, da li si ispravno postupila sto si otputovala u Spaniju. Iskreno ti zelim da i u buduce budes isto tako bodra. Tvoje drzanje, tvoj heroizam i cvrstina pred svim poteskocama i bez obzira na te poteskoce tvoje prisustvo svuda, kuda te zove duznost — sve to podize tebe kako u mojim ocima tako i u ocima mojih drugova, kao borca za slobodu i napredak citavog covjecanstva.

Kada smo se ja i Apostol ovdje sastali i doznali da si ti vec tamo, radovali smo se kao djeca. Razumlje se on nije vise samnom. Prije deset dana on je otputovao u selo. Nadam se da ti on pise. Obavezno pozdravi Bobca. Ja se ponosim s vama obojicom. Oboje vas pozdravlja

Bogojev. Ako mozes pisi mi. Veoma ce mi biti drago ako cu dobijati pisma od tebe, a takodje i po koju fotografiju.

Sto se tice mene ja sam bodar. Moja smrtna osuda zamjenjena je u pocetku na doivotnu robiju a docnije na 15 pa onda 13 godina robije. Tako ce pod pritiskom naseg herojskog naroda doci i oslobodjenje.

Nadam se da ni ja ni ti necemo nikada osramotiti nas junacki narod, koji je prosao tolike herojske borbe. "Nema vlasti nad onom glavom koja je odlucila da se odvoji od tijela." Te rijeci Boteva neka nam sluze kao simbol i podstrek u borbi.

O Sabi sam doznao. Ako je to istina, klanjamo se njegovoj uspomeni.

Topli pozdrav svim zemljacima, svim borcima za veliko djelo. Grli i bratski ljubi Bobcu i tebe.

MIRCO

Pozdrav od Vaska.

P. S. Oprosti bez obzira na moju zelju ne mogu ti pisati vise.

POSLEDNJI POZDRAV

Dragi Anger.

Veceras iznenadno polazim. Sve moje knjige zadrzi kod sebe. Ako se mi vise ne vidimo, onda izvini ako sam te kada uvredio. Jedno mozes biti siguran da cu u borbi dati sve sto bude u mojoj mogucnosti. Pisacu!

Albaceta, 22-VIII-1937.

Srdacan pozdrav Tvoj, Vukasin.

*

Drug Vukasin Radunovic hrabro je poginuo, nekoliko dana poslije, prilikom zauzeca Belchita.

Drugovi Mioc i Janic na putu ozdravljenja

HRVATSKO-SRPSKI NAPREDNI KLUB "ORESKEI, BATALJONU "DIMITROV,,

Dragi drugovi,

Priznajemo da nas junacka borba Spanjolskog radnog naroda kao i Medjunarodnih brigada dira u srca i potresa slobodno i napredno misleće ljude po svim kutevima ove planete; i mi radeci na pomoci vase junacke borbe, svakog dana cekama i burno pazimo kada ce medjunarodna solidarnost triumfirati nad crnim silama medjunarodnog fasizma i reakcije u Spaniji.

I ako nemamo priliku da se sa vama rame uz rame borimo protiv Musolinijevih, Hitlerovih i Frankovih banda, mi vas i vasu junacku borbu pozdravljamo, u tome smo vas pomagali, pomazemo i pomagace mo u svakom pogledu moralno i materijalno do potpune pobjede medjunarodne solidarnosti nad crnim silama krvolocnog fasizma.

Mi kao i 98 procenata iselje-

nistva ovde u Australiji se visoko ponosimo sa vama, nasim junacima Hrvatskim, Srpskim i Slovenackim, kao i svim ostalim narodnim dobrovoljcima koji se tako hrabro borite za mir, demokraciju, radnicko pravo i napredak citavog covecanstva. Nas je iseljenike u ovoj zemlji takodjer duboko dirnulo kada smo u stampi proitali imena nasih obljubljenih junackih drugova koji su hrabro poginuli za napredak i interese citavog covecanstva. NJIMA NSKA BUDE VJECNA SLAVA! — a mi koji ostajemo trebamo i moramo popuniti njihova mjesta i uciniti sve moguće za moralno i materijalno pomaganje SPANJOLSKOG NARODNOG FRONTA do vase potpune pobjede nad Frankom i medjunarodnim fasizmom.

Upravni odbor "Oreskog".
TAJNIK, TODOROVIC

ILIJA BILIC

Koji je prilikom Republikanske ofanzive kod Madrida tesko ranjen nalazi se na putu ozdravljenja.

VIJESTI IZ JUGOSLAVIJE

Poslije ogromnih pokolja povodom izglasavanja Konkordata, kojim se Stojadinovic prodao Vatikanu, izvršen je ogroman broj hapsenja u svim vecim mestima u Srbiji. Broj uhapšenih do sada iznosi preko 200. Ministar policije iskoristio je priliku da sve akcije masa protiv konkordata okarakterise "komunistickim", i da na taj nacin udari po svim antifasistima, hapseci od reda sve sto je napredno i cestito u Srbiji. Hapsenja su izvršena u Kragujevcu, Kraljevu, Uzicu, Cacku, Krusevcu, Valjevu, Jagodini, Paracinu Zajecaru, Trsteniku it. d.

Svi pohapseni su dovedeni u Kragujevacki garnizon gde vode istragu oficiri i specijalna ekipa beogradskih policajaca predvodjena od strane poznatog dzelata Vujkovic i Kosmajca.

Od svih zatvorenika najviše su torturirali studenta Djurdjevica. Puni mesec dana tukli su ga i dan i noc dok najzad nije podlegao. Da bi policija

maskirala ubistvo Djurdjeva ona ga je obesila. Medjutim utvrdjeno je da je Djurdjević ubijen pre, jer su na njegovom lobanji nadjeni tragovi obruc koji su mu stezali lobanju kako bi mu iznudili priznanje.

Studentkinja Spasenija Covic od uzasnih tortura poludela je i preneti u ludnicu. Mnogi radnici su tuceni po celom kraju sve do zatvora.

ANTIFASISTICKE DEMONSTRACIJE U VRBASU

Prilikom jedne proslave Nemackih manjina u Vojvodini kojoj je prisustvovala i delegacija iz Nemacke doslo je do velikih demonstracija protiv fasizma.

Nemacke novine iz Novog Sada "Deutsche Zeitung" koje se izdrzavaju od subvencije inostranstva, donele su jedan clanak u kome pozivaju drzavne organe u ostru borbu protiv "komunisticke propagande".

USKORO

IZLAZI IZ STAMPE BOGATO
ILUSTROVANA KNJIGA, SA
UMJETNICKI IZRADJENOM
NASLOVNOM STRANICOM

NA SPANSKOM JEZIKU

«Nuestros
españoles»

ALMANAH BORACA
IZ JUGOSLAVIJE

ISPRAVKA

U proslom broju pod pismom "PISMO MAJCI" pogrešno je stavljen potpis "ETI DELJAC" "Dobrovoljac Spanjolske narodne volske". Treba da stoji R. PAVLOVIC.

★

DRUGOVI:

Dopise saljite na adresu
Carlos Ortega, Socorro Rojo
Plaza Altozano, 63-E. Albacete

REDAKCIJA

DIANA (U. G. T.) Larra, 6. MADRID